

[Askjær Jørgensen]

ved mange af husene, og i køen hos bageren i Hvide Sande søndag morgen var de fleste af kunderne tysktalende, der hentede morgenbrød.

Jeg skal derfor spørge socialdemokratiet, om man føler, at man har brug for de eksportindtægter, som sommerhusudlejningen reelt giver. Mener man, at man har brug for de momsindtægter og andre forbrugsafgifter, der hidrører fra de mange tusinde sommerhuse langs kysten i Ringkøbing amt? Mener man, at man har brug for den beskæftigelse, der følger af turisternes forbrug? Er man enig i, at det er skatteindtægter, vi får fra de tyske turisternes forbrug her i landet, skatter i form af moms- og forbrugsafgifter, som 100 pct. går i statskassen, og at det derfor til gengæld 100 pct. må være staten, der betaler kystsikringen?

Ministeren udtaler, at hvis den væsentligste interesse for en given strækning er beskyttelse af fritidshuse, vil staten ikke deltage. Betyder dette, at staten er ligeglad med eksportindtægterne, momsindtægterne og de andre indtægter, som kommer fra fritidshusene? Er ministerens ord om fritidshusene ikke reelt et udslag af socialdemokraternes misundelseskompleks? Og tror man, man kan vinde stemmer ved at hævde, at man sandelig ikke vil hjælpe de fåle kapitalister, som har sommerhuse? Tænker man på, at mange af dem, der har sommerhusene, bruger fri-weekends på at holde sommerhusene i orden til udlejning med de deraf følgende indtægter til samfundet? Hvorfor skal man karnøfles, fordi man prøver at skaffe samfundet nogle indtægter? Der er faktisk kun ét fornødent i spørgsmålet om vore kyster, især i Ringkøbing amt, og det er, at socialdemokratiet og åbenbart også andre finder ud af, at man engang skiltede med solidaritetsbegrebet, og at misundelseskomplekset vedrørende sommerhuse er såre malplaceret i sammenhæng med kystsikring. Det skinnede tydeligt igennem i fru Lilli Gyldenkildes betragtninger om skatteprocenterne. Skal det nu komme mennesker til skade, at de har båret sig økonomisk fornuftigt ad? Skal solidaritetsbegrebet så falde bort, fru Lilli Gyldenkilde?

Nør Christensen (CD):

Det kan jo være svært at tilføre debatten noget nyt, når mange kommer ind på så sent

et tidspunkt. Men hvis man tager en sentens fra folketingets vandrehal, kan man blive minister, hvis man kender fuglenes sprog. Jeg kender ikke fuglenes sprog, så mine udsigter til at blive minister er vel begrænsede, hvis man skal tage denne sentens alvorligt. Men jeg forstår vestjydernes sprog, og når jeg nævner denne sentens, skyldes det også, at socialdemokratiet under valgkampen i december 1981 havde en valgannonce, hvori man skrev følgende: »Din hverdag er truet«.

Skal sentensen tages alvorligt? Det ved jeg egentlig ikke, og det er heller ikke særlig afgørende. Men jeg vil gerne spørge, om annonceteksten skal tages alvorligt, altså mener man, at også vestjydernes hverdag kan være truet? Jeg tror, der var mange, der fandt behag i netop den tekst, og de følte sig vældig trygge ved den. Desværre for socialdemokratiet i almindelighed og vel nok befolkningen i særdeleshed blev denne annoncetekst uhyggeligt aktuel den 24. november 1981, den dag vi havde stormflodskatastrofen. Det blev en dag, hvor mange vestjyder følte, at netop deres hverdag var truet, ja, de ikke alene følte det, men mærkede direkte, at hverdagen var truet, idet de måtte forlade hus og hjem og lade sig evakuere. Her efter valget har mange vestjyder opdaget, hvor meget indholdet af annonceteksten i det hele taget betød.

Men når det er sagt, vil jeg alligevel gerne takke ministeren for redegørelsen og dermed for lejligheden til at få en debat om problemerne langs den jyske vestkyst. Dermed være ikke sagt, at jeg er enig i redegørelsens indhold i øvrigt.

Centrum-demokraterne mener, det nu er nødvendigt, at vi kommer ind i en styret proces, hvor forskningen kommer i højsædet. I en tid, hvor der er økonomisk knaphed, er det nødvendigt, at vi bruger de midler, vi har til rådighed, med den allerstørste omhu og fornuft. Når processen skal styres fornuftigt, er forskning absolut nødvendig, og vi føler, at forskningen har været og er stærkt forsumt, i hvert fald er den viden, der findes på området, så begrænset, at man vel næsten kan tillade sig at sige, at der ingen væsentlig forskning har fundet sted. Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at spørge ministeren, hvilke erfaringer han har fra Holland.

Men det er naturligvis ikke gjort med forskningen alene. Som bekendt kan man ikke få forskningsresultater af nogen kvalitet